

Kösnöb, 25. június, 1844.

K 513/646.

Hedny barátságom uram!

Ha ily mérték nem volt, mint a természet va-
gyok s bővebb volt, akkor az, mi
levegőre megkívánja: alkalomra is egyi-
ke lesz volna elvált örömeimnek és ba-
rátságom uramnak is, egy kecske röhögés. -
De az elvált elvált barátságom uramnak,
betegezőim, mely, de fel megvárásom,
a példában integritásom uramnak,
(Körös-gondolat, hogy Kalmár is a-
nagyom uram elvált orvosi is mai he-
gyes kutató, s nem egekben felgyógyulom in-
dulam uramnak), énfelől is nagy
szigorúsággal gondolt tudnom. Azon-
ban már is elvált mindennemű, s a care-
feli is is nem több elvált keserű,
többekhez egyen egy csoporthoz, edeska-
rátságom uramnak is megkezdésom nekem
/waimnak. -

448
Minn vannak és barátságok? Lealkalmaz
önmagamát sokkal nem láthatok eljövők: azért
első gondom s kedvem is — ráim nékre igen edgy-
tudatosodnom — néjűt, gyermekeimél. Nem re-
mélem, mit csak az idő rövidsége miatt is, hogy
sajni kezéül olvashassak valamely eüthöz
felötök: de jól érte, képviselmem, hogy hűt
[emmi], tömők tarsás — boldogságnal olyan
mellyen a hűt, — bákonlan s ides. Nem
lehet mindens elmondanom, — nem is rell egy-
kifum; alkalmam mutarim magamra
amigra apintének, hogy ha egy hűt hűtök,
a többi, mi hűtök, abból hűtök s levi.
— Hűtök edgy barátságok, hogy ha bold-
dagságnak írása valamely seben idgy
musaalozik karantál: hűtök is ü,
ha bá hűtökem att vagyon hűtök —
Igen aldy meg, a hűt algyor, algyor
ha hűtökégek hűtökének, vigasztalmi nem
sarsát hűtökégek dolognak!

Egyre kéneim ide barátságos. Tudja, hogy
nincs jó bak is valik, legelőbb ally kamar Trány.
nyen megéper a telhem, ha szerencséből vagy
valóban nyomorultak láci. Egy jórán
meg a Regény Kormos sal. s miatta a Dob-
bal. Nem dobulta-e meg Laza? —

En' mit'v' elgörem: a nábam volu ugy-
vezes depucayekrah, a d'lyra fel'elémim
ijivem, hogy ha Kormos csak nán elvessz:
en kély' illak. — De itt barátságos, enge
az judaj nem alkik. Legyen itt ally jó,
— mes ez nákem az el'v' mim'j' gondomaz
seve, ha Kormos s' nán kora n' rente:
monyj' meg az illak nek, hogy a Dob ceni
váfar az en szinyembäl sal nán meg
v'ji a Dob; de hogy valik belai az en
on levö" kulminnek, meg törcen' kennek ill'g
is, neki forduljon — az nem megj'.

Tudja íbel effelen ifjulek az el'v'
kita pres, — mes az el'v' regi is pres
em a pres.

Kilágyi

[Faint, mostly illegible handwritten text in a cursive script, likely a letter or document.]

T. c. Arany János úrnak

W. Szabolcs

